

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

åro-rika Lesworne, innehället af en Beskrifning öfwer
Helsingör, några prof af Herr Assessor Botins utkast
till Swenska Folkets Historia, sjerde tidehwarfwet;
och några dito af Minnelse-Talet öfwer sal. Dom-
Prosten Celsius, m. m. Denne månad prunkar och
med Stats-nyheter.

Kundgörelser.

Den 10 nästkommande Junii blifwer Auction
på Handelsmannen Jacob Bockners hus, på Kors-
gatan beläget, för inneslående Afs-medel. Den
som wid Auctionen gör högsta anbudet, och wil njur-
ta uppåf med betalningen, emot wanligt interesse och
säker borgen, han anmåle sig hos Pupillens närma-
ste Slägtingar här i Staden.

Flera Homiletiska Förklaringar öfwer 3 och 4
Bönedagen finnas nu hos Boktryckaren, Herr J. G.
Lange: näml. både det Herveggerska och Ekmaniska ar-
betet. Äfwenwål Lotteri listerne för tredje dragningen.

Et bref ifrån Ryttemästaren, Herr Carl Mag-
nus Drummer, har med Posten afgådt ifrån Fal-
kenberg, och under No 8 riktigt hitkommet; men
ej hunnet till sin ägare, som är Adjuncten, Herr
Magister Nordblom. Hwarföre den, som samma
uttaget, göre sig den billiga mödan, at om brefsweets
öde lenna behörig underrättelse.

En Phaethon med 2 wagnselar, en ny och en
gammal, är till salu. De som hafwa några böcker till
låns, eller at fodra, i salige Herr Doct. och Dom-
Prostens hus, anmåle sig, innan Auctionen kommer
däröfwer at anställas.

Hos Snidkaren Ohmke wid reparerbanen är en
fruntimmers bureau flink och färdig at försäljas.

En Resekamerat ästundas till löfa Källa.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 24 Maj 1760.

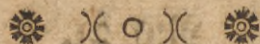
Saga.

Et kejon gaf besalning ut:
At Minnesrunor måtte skrivas,
Och djuren billig heder gifwas,
När deras wandel när sit slut.

Man skref på Elefantens grafs
För landets wål hans blod har runnet,
Han förr till Åran maklige hunnet,
An andre i galopp och tras.

Bucephalus man firat har:
Här hwilar den, som bland de smärre,
En Atlas waret för sin Herre,
Som alla Werldens Kronor har.

Om Apan lästes wid en Ålf:
Jag nåd för mina upståg funnet,
Men Moliere har doch priset wunnet,
Som kunnat hämta döden self.

Wid Wargens kula låser man:
Här hafwer grymhet slagat Fären,
Hwars öde ej förgyls af ären,
Hwars ofuld ej fördunklas kan.

På Rottans hwiloställe stod:
Jag sökte byte, efter wana,
Men fick för lifwet, ynkelig bana,
Mit öde riftas med mit blod.

För Asnan fättes intet mer,
An at hon lefwat, waret swulten,
At hon har dödt, och blifwet multen,
Som ock ty wår med högdjur sker.

Men Ören bättre minne fätt:
Jag hwarken Kamfläck, eller heder
Hos efterwerlden mig bereder;
Ty jag har gjort, som jag förstätt.

För Råfwen denna runa är:
Om konster och förståhings gåfwa
At Werlden något fälsynt läfwa,
En from och menlös hwilar här.

Om Hunden har man detta satt:
En trogen bultrar ej förmycke,
Fast han i arga tjufwars tycke
Droar både dag och natt.

Wildkattens grasskrift lydde så:
När jag hölt på at rottan skjuta,
Fick råfwen mina dagar sluta;
Ty sådan lön bör falskhet få.

Mulwadden kommes ock i häg:
Han lag och Rätt bland djuren delat,
Och honom inga ögon felat,
Fast han det minsta icke såg.

Warginnans minnesmärke war:
Jag twånne piltar dia gifwet,
Med fasa Werlden warse blifwet,
Hwem deras Amma waret har.

En Bock fick minne wid en bäck:
Naturen pålagt mig at bära,
Hwad almant anses för en Åra,
Men mig har gjort til allas gäck.

Sit ställe åfwen Haren fätt:
Med mina språng jag Hjeltar mattat,
Som ofta uti harmen strattat,
At jag dem hafwer undangätt.

En Igeltott fick sådan wård:
Bland Hjeltar den i spetsen lyser,
Som uti fridens stöte myser,
Men är i faran hwass och hård.

Om Djuren präntas dessa ord:
Man får et ewigt märke bära,
När man ej inlagt annan Åra,
An waret fasa på Wår Jord.

V. P. K. . .

Berättelse om Gulbergs Slott, och huru det manligen försvarades af Com-mendanten Martin Cracou, författad af des Dotter, Cäcilia Cracou*.

År 1611 om Påfvelsmåso Natten, när klåckan war 12, kom Konung Christian i Dannemärk för Gulberg, at storma Slottet, och lät skriva 3 petarder uti Slotsporten: den ene gjorde hål igenom Porten, men de andre två gjorde ingen skada. Så stormade de 5 gånger, och blefwo alla gånger afslagne. Första gången släptes sällebommarne neder, som slogo af Stegarne, och folket ihjäl, at de måtte til rygga. Den andra gången kommo de strax, och stormade, då blefwo de tillbaka slagne med lod och frut af Solbaterna, såsom och med stenar utaf wallen. Den tredje gången då de förnummo, at där war hål igenom Porten, föllo de in där igenom i hwalfwet, som de kunde komma igenom, då min sal. Fader med sal. Moder gingo fring om wallarne, och förmante folket at wärja sig manligen. Men sal. Fader kunde ej komma så fort, som han wille med hästen, hwarföre han äntel. bröt det andra benet på Batterien, där han red, och kunde ej komma fort at förmana folket. Änteligen kommo 25 eller 30 man af de Danste in i vår Stuga, där wi barn woro, och Pigan gick och bakade: då satte de sig fring om bordet och bänkarne, och begärade

* Denna med flera behagliga esterrättelser, rörande Swenska säter, är benäget inlämnad af Vice-Pastorn Herr Joh. Swarthen.

mat: för ty de woro matte och hungrige, efter de hade i twänne dagar intet fått mat: Pigan gaf dem några kakor, de äto och torkade sig, och mente at de andre skulle wäl göra det bästa ute på Slottet, men Gud, och sal. Moder med knekte- hustrurne, släpade fram kar och tunnor, samt hwad annan bråte de fingo, at fasta och draga fram i hwalfwet, at de ej kunde få komma fler in på Borggården. Där stod et gammalt hus ut med hwalfwet; dit drogo de 2 stycken uppå taket, och lade afbrutne hästeflor, samt ugne- mundsjärn uti, och skuto i hwalfwet, at där blef mycket folk döde och fargade, och somlige föllo i en brun, som war i hwalfwet; och emedan de drogo och släpade ut den bråte, som war kastad i hwalfwet, hade sal. Moder låtet knekte- hustrurne wärma lut af aska och kalk; den slogo de på händer, hufwud och armar, och brände fienden, at de lågo i hwalfwet och fring Porten, som ställade swin om morgonen. Änteligen stormade de ytterligare; men kretet begynte at sela of, neder på Slottet och Krut-kammaren, där Fansen nu är gjord igen. Höf-witsmahnen, som war där uppå, hade låtet slå Porten igen, at man i hast icke kunde få frut, hwarpå sal. Moder, som war något rast uppå sig, steg til waken och sade: Om du icke låter up Porten, och Gud hjälper of, at wi få slå af fienden, skal både du och de andre därpå få en ond färd, och skola blifwa hängde: änteligen stötte waken och någre besköttare på Porten, som öpnades, at wi fingo frut, och kommo åter til at fåta med frut igen, hwarpå fienden, ungefär klockan 7 eller 8 om morgonen må-

ste wika bort på Ångarne, dit de drogo sig undan; men sal. Moder gick på det öfra Slottet eller Skansen, och sökte efter Hofwitsmannen, som kallades Swen i Ramnaköf, då hon ånteligen fan honom sittandes på et hemligt rum, och hon frågade, om det war nu tid at swala sig, och tog honom wid både fötterne och hufwudet, och stötte honom neder i sit eget Kärn. Ånteligen då wi wäl kunde se, hwar alt de Danstas folk ihop stod på Ången, och en red på en hwit häst, gick sal. Moder til Besötartaren, och bad at han wille skjuta åt honom, det han och gjorde, menandes at det war Danste Kongen, men det war en öfwerste, som han stöt, at hjernan och blodet stög på Kong Christian, som måtte säja: **Dålen ta Kråken, han sofwär inter.** Detta war ärat mig. Kongen fan ej rådeligt, at långre där förblifwa, utan förflingrade sig på Ången, och rykte åt gamla Staden eller Nylöfse, hwarest han tog sit tillhåld, och sände så en Trompeter til öf för Porten, och begärade, at så låta begrafwa sine döda. Då blef honom swarat af sal. Moder: har Gud undt öf lyckan at få hem neder, wilje wi wäl hesswa låta dem begrafwa; det wi och gjorde, och låte säja til de Danste, at de kommo så oförwarandes; men om de wille komma til middags måltid, wille wi häre bereda måltid för dem. När detta så war skedt, kom sal. Moder i Stugan, utan för hwilken war wakt, och skulle bese, hwad gäster där inne woro, och fan altså desse 30 män sittandes at wärma sig, och begärade at Moder skulle gifwa dem mat. Hon swara-

swarade, de skulle strax få, och låt så leda den ena efter den andra ut för dören, och låt slå dem för pannan med wedetrå och musqwete-baken til döds på en när, som sal. Fader och Moder hade med sig til Stockholm, där han blef förordnad til Warholmen, at där blifwa efter sal. Konung Carl den IX befallning, emedan den Danste wille åter med skepp, som han och gjorde, komma för Warholmen.

Stridstrifter.

Utän at taga del i Tyfka stridigheter, nödgas jag förklara mig på Swenska mot Författaren af *Neueste Geschichte der Gelehrsamkeit in Schweden*, 1759. Denne Ynglingen förargar sig öfwermåttan uti 4 stycket s. 679, öfwer den släta smak, hwaraf Göteborgska Magasinet i des tycke öfwerflödar. „Jag kan omögeligen, säger han, låta en til salu stående Chaise, eller igenfunnen Smusdosa, slippa ohärlad; och tillwäller mig en försträckelig klyftighet. „ Jag kan ej skylla honom för det samma; men tilstår gerna, at jag undertiden härmat, och därmed hemligen tadlat en mycket gångbar pratsjuka om Småsaker. Jag får ock tilstå, at hwart infall ej blifwet så finsigtat; och at något Satyriskt undfallet mig, utan at jag kunnat wid alla tillfällen märkat. Och detta sel undwiker altid den, som har gäswan at förkyla sine läsare i hwar enda mening. Utter besyilles jag med ofog för något toft och obetydeligt, uti anmärkningen öfwer pasquillet, som påhystas i No 9 af Hwad Nytt i Staden för

år 1759. En trästika uti Skiffkonsten, som wille likwal utgjuta sin galle på papperet, okunnig om det begrep, som ordet Calypso medföljer, förtjente utan twihsel at näpfas med sin eget ris. Nyckelen til denna gåtan ägde wäl ej Herr Schlöger; dock hedrar det hwarken honom eller våra tider, at en som kallar sig Calypso, blir helsad för en Begnär.

Man sluter och stäligen, at Herr Schlöger är en mindre farlig, helst han i 1 stycket af Nueste Geschichte förräder en oförsvarlig okunnighet hos en, som åtaget sig, at göra Swenska Literaturen mera bekant i Tyska Riket. Jag wil denna gången skona honom så för detta, som des wägade anfall emot Herr Magister och Rector Gothenius; hwars insända, och i Magasinet No 13 år 1759 införda exempel om 2 ofödelikneligen Wänkäre och i alla mål life Bröder, är i annat folks ömdöme ingalunda ofinckeligt, utan ganska upmuntrande och upbyggeligt, i synnerhet i vår kärlekslösa tid.

K . .

Strödda Tankar i Landthushållningen.

Det hålles i almånhet för en oundersägeltigen nyttig sak, at klyfwa hemmanen. Därigenom winnas, åtminstone på papperet, store folkhoppar, och flitigare arbetare; nya diken och upodlingar upkomma; fiskerier och handaflogder tiltaga; mantalsskatter och krigsfolk ökas; och det faller af sig sjelf, at våra kjoor måste förwandlas uti stenhus. Ty Fogasbristen betager oss då hopp om nödiga, men tillika landför-därfweliga, trähus.

Jä

Jäse des mindre gifwas ännu wälmente Hushållare, som tala med ganska rimeliga skäl emot Hemmanflyfningen. Det påstås, at hon mera skadar, än bätar wære skoglöse medborgare. Skola Hemmanen klyfwas, så måste några 100000 man och ladugårdar anläggas, gårdstle och bränne i samma mån årtigen utmätas, kol och tjärobrännerier, på Fogens omkostnad, ökas. Man ser på nära håll en tid, på hwilken Kronan får kännas wid ohörda oföroringar, och hwar behållen bonde en tjuf eller tiggare i sin gålbo. Brift på säd och tjenstehjon, utödde Fogar och torfmossar, en mager utmark, och hwad därmed följer, blir en säker frukt af hemmanflyfningen. Ja, med hela vår förmenta och stäligen wäntade folkemängd, håller man 10 emot 1, at både Rotering och Wärfware få ondt efter Solbater.

Wil någon höra, hwad ensaldige, men förfarne, landthushållare tänka; så tror nästan en och hwar, at almån wälmåga grundar sig på säd, at klyfning har hunger med sig, at fulfuten bonde kan göra något, då 2 tiggare ligga af swult halvdöde. Nej men, 2 bönder på hemmanet, 14 man starke, hinna med at bruka en gård i Halland; och göra sig några penningar därtill af soror, m. m. Men blifwa de flere; så nödgas de gripa til Fogen, hemta sig föda i bygden, och blifwa drengar på nytt. I norra Halland äro de fleste fördensful sädare om Sommaren, onyttige om Wintren, och göra folkebrist i Andstiden. Därföre ser man med grämelse den bästa jord utom Rongsbacka, som dock swärligen räntar tredje kornet. Nej, en stäligen tillfuren jordtorfwa är oundärlig.

F 5

Fär

Får jag nu slarfwä i detta ämne, och fara med mine tankar hit och dit? En bonde til öfwerflöd på hwart hemman i Sverige, hwad gör det? Jo, 80000 stakare netto; och likafå många qwinsoll, af samma halt, at ej tala om deras ungar, såsom en omwif fodran. Men jag wil för höflighet ge något köp. Låt våra 80000 hjonelag föda sig ärligen, och framalstra några barn, i sina rastaste år; härmed är likwål, efter sannolikheten, alt. Andteligen äro samtelige af släp och smult orkeslöse: Son och Dotter wil då ta mot gården i lika lyckelig stund: ingen wil tjena Riket: Far och Mor sitta i Backestugor, öda Fog och öka tiggarehopen. Tänk, at i Carl rates tid hade ingen flydd af litet bruk; och då war öfwerflöd både på Krigs- och tjenstefolk. Håruppå må wål icke altför mycket byggas; men Sverige hade kanske ej waret Sverige, om det blifwet den tiden äfwen af oss selswa klufwet.

En myckenhet af Torp är af annan bestaffenhet, än klufne hemman: dessa har jag mindre emot. De fodra wål sin ärdelta Fog och mark; och stöd af husbonden; men därmed är det alt. Imidlertid winner Kronan personella, och på sätt och wis reela inkomster, landet upodlas, Fogen lider ej så mycket, Skatten är med dagsverket all. En Torpare slipper Kyrko-Prest- och Tingsbygnader: äfwen så Skuts och foror. Barnen få tjena, hustrun spinna; fadren betingar sig säd för arbete, för i åkren med kor: där emot har bonden 32 serfästa utlagor, som Knektshäll, Kyrko- och Kronotionde, lagmans- och Hårads-höfdinge- ränta, Prest- och Kläckare- afgifter, Skuts och

och tingswed, at förtiga Nste til Kyrko- Herde, Cappellan, Fogde, Länsman, Råmb, Hesperidare: item slipper Torparen arbete för Saltpetersjudare, arbete wid broar, landswägar, Tings- och Soknehus. Torpare upföda tjenst- och Krigs- folk, åtnöja sig med i och et halft tunneland, äga stöd af sit herskap, fiska och flögda, m. m. At komma til våra klyfningar åter, så tror jag, at, om dessa ej woro, skulle tjenstefolk utbjuda sig, där återbrukare fattas, och Warfware glädja sig. Et- och Bokstogor upwärte den tid, då klyfning ej war, och inga förbud på Fogar, men bonden hade hopp om wälstånd.

Ingen kan intaga och upodla, som ej har både at arbeta med och på. Den andre kommer ingen wäg. Ingen tiggare- ordning är nu görlig på landet: hwart hemman har 5 til 6 ätare för mycket.

I Skåne tjenar en Dreng, ända tills han blir 30 eller 40 år gammal. En sådan har någon försarenhet i landtbruk. Men i Halland äro postar gårdsdrengrar.

I Holland äro inga Fälader och utmarker, men wattungdiken i ställe för gårdesgårdar. Så mycket Fönare betesmark. Hos oss skadas bonden af inhyfes, gatuman och backestugofolk, hwilke släppa hwar sin ko på almanningen.

Bonden bör wara bonde, ej Ståndspersonen, som likwål säljer de mesta landtmanna- effecter.

Om Sconomie- Directeurer tilhöllo bonden at difa, utan at rödja och lägga stengårdar, wunnos därmed 3 tunnor säd på 12 tunneland endast i utsäde.

Economie- Directeuren bõr upptekna de hinder, som möta wid hwart hemman, och föreslå botemedel, med jämföring i vänta och persedlar, utan at Kronan lider. Ståndpersonens interesse får ej tala häremot. Han sälje i nämsta stad, eller skeppe ut sin Spannemål.

E. S. v. D. 1.

Swad Rytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Ankomne äro Skepparne Christen Jørgenson ifrån Randers med hafre, John Green ifrån Medenblick med barlast, Georg Rutherford ifrån York George med dito, Carl Mahay ifrån Leuwerpool med rådt säcker, Børge Pettersson ifrån Ahlberg med victualie-waror och oberedde skin, Gerrit Janssen Junior ifrån Husum med spannemål och ost, Dlof Höök ifrån Berwich med mursten, och Petter Ismarson ifrån Whitby med dito.

Utgångne äro Skepparne Hans Plomhult och Swen Lundberg til Lieth, Swen Nilsson til Dublin, William Herbert til London med järn, och bräder, Peter L. Ahlberg til Hittland med barlast, Petter Johanson til Hamburg med stål, järn och Ost-Indiskt gods, John Ross til Islesman, och William Leslie til Lisabon med järn och bräder.

Göthe

Götheborgske Wexelcoursen.

Lördagen, den 21 Maj.

London	-	-	65 $\frac{7}{8}$	-	-	Dal. R:mt.
Hamburg	-	-	60 $\frac{3}{4}$	-	-	M: f R:mt.
Amsterdam	-	-	-	-	-	M: f R:mt.

Helsingör. Den 9 Maj, David Bolsan ifrån Memel til Götheborg med råg, Nils Nätron ifrån Stockholm til Rouen med messingsstrå, Hindrich Holtreter ifrån Carlshamn til Uddewalla med tunneståfwer, Peter Hansson ifrån Norrköping til Bordeaux med järn. Den 10 Peter Hultsten ifrån Norrköping til Marstrand med tunnor, Anders Tolberg ifrån Lewisa til Cadix med bräder. Den 11 Magnus Görting ifrån Nyköping til Götheborg med råg, Gerhard Giörling ifrån dito til dito med tunnor, Alex. Berg ifrån Dansig til Götheborg med råg, Johan Dwarfell ifrån Marstrand, och Jonas Petter Kier ifrån Götheborg, til Norrköping, och Hans D. Sandström ifrån Götheborg til Königsberg alle 3 med sill.

Små Kyrko-tidningar.

Det war i går aftons 8 dagar, sedan Stifters Högwördige Biskop, Herr Doctor Jöran Wallin, efter någon tids utståndn skuld, stilla och saligen affonnade. Begrafningen kommer at uppskjutas til instundande Prestemöte.

I Swenska Församlingen, äro från den 14 til 22 dennes Födde 4 Gosse- och 3ne Flickbarn: Wigde Måsta-

Mästaren af löfliga Stråddare-ämbetet Johan Friedr. Delffendahl och Jungfru A. Marg. Kröger. Döde Upsyningsmannen wid Ost-Indiska Compagniets Magasin Forshbeck af lungfot, Kopparslagaren Roth af ålderdom, Waktmästaren wid Handels-Societeten Håkan Ekman, och Handelsbetjenten Jöran Hultman af kort ofönd sjukdom, 2ne Gossar och 1 flickobarn af slag.

I Nyfva Församlingen födde 2 barn: Wigde Bokbindaren Mäster Lorens Ahlgren och Jungfru Elisabetz Friderichsen.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Soldaten Lars Bramberg och Christina Andersdotter. Döde 2ne Soldater af Kongl. Hessensteinska Regementet, 2ne dito af Nerke och Wermelands Regementet, Corporals Enkan Karin Haslegren 69 år gammal, af ålderdoms swaghet, och 2 barn af slag och bröstvärk.

Gåta.

At en och en gör en, det lärer du besaka;
Men sucton blir af två och fyra: mer, min Wån!
Kan du dea tre från fem, at intet blir tillbaka,
Och hälften utaf tolf, at sju stå qwar igen?
Tror du två gånger sju ej mer än sex kan blifwa?
Kan du et hundrad et sit null förutan trifwa?
Så skal dig S. D. E. båd tack och heder gifwa.

Swar

Swar emot Jöns i Rågåker*.

Det är et öfwerdåd, åt lärde peka finger:
Jag fruktar, at du dig, mer än de förre stinger.
Jag är et Null och Jöns en lärder Sista år;
Men Hafre blir ej Råg, och Oran Citron ej bår.

Et wil jag säga än: Linnäus är en man,
Som hela Werlden lärt, och ännu lära kan.
Des Wetenkap är stor, och bättre än som din:
Tro det, min käre Jöns, och håll dig i dit skin.
Olof Skansborg.

Sanningsdal den 16 Maj 1760.

Rundgörelser.

Den mycket omtalta Öfversättningen af Newtons Anmärkingar wid Daniels Prophetier, m. m. är råtnu fulltrykt: hwarföre Pränumeranterne kunna 8 dagar efter Helgen afhemta sina Exemplar.

Den 16 i näste månad kommer i Solberga Prestegård, i Bohuslän belägen, genom Auction at försäljas allehanda lös ägendom, som guld och silfver, säng- och linkläder, ten, koppar och husgeräds saker, samt kreatur och allahanda gårds-redskap, tillika med någon spannemål.

Et parti Holländsk ost, efter beskrifning ojämförligen god, är til salu nyligen ankommet, hwarom närmare underrättelse säs hos Herr Egmond.

Wå

* Författaren nitälskar ej utan orsak, efter sin föreläring öfwer Herde-nådet No 17 men jag är försäkrad, at Jöns i Rågåker gifwer Werginiske Anhängare blott Ironiska loford.

På et Guds i Bohuslän åstundas en Frelse-Inspector, med tillräckelig utkomst och hederliga vilkor, i fall han äger de egenheter, som til en sådan fylta fodras. Skulle någon finnas hugad, at antaga denna beställning, han angifwe sig i Stockholm hos Herr Carl Åfwedson, i Götteborg hos Herr Sponseger, och i Uddevalla hos Herr Lars Brumström, som kunna gifwa all nödig underrättelse, rörande detta mål.

En nitid och briswande, men mindre bemedlad, Hushållare, som äger en til tillräckning allför tjenlig plats, åstundar stöd af en Förlagsman, som njuter den förmånen, at fram för andre betala och försäkra sig om en wiß Arrende-summa. Två tusende Daler begäras emot säkerhet, hwarupå silleboderna Pota sättas i stånd, inom slutet af Augusti månad.

Där förenämde plats igenkännes, erhållas i Högtiden Böna abborrar och körlingar, m. m. som sprungit högt up på Klippan.

Wederbörande Jutwänare här i Staden, som låta slagta Kalfwar eller Får, och wilja sälja Skinnen, kunna sända de sednare på langiska Boktryckeriet, där betalning efter wigt eller styckewis ofördrojeligen utlemnas.

En ny, öfvertäckt och tvåsitsig Wagn, aldeles grön til färgen, med stålaxlar och metal-byssor, är til köps; hwarom närmare bested gifwes på Boktryckeriet.

En obligation, stor 300 Daler Smt, utgifwen uti sidsledne Februari månad, til Handelsmannen Jacob Boeker, såsom Förmyndare; och förfallen til den 10 Augusti år 1760, Jutlöses af ingen annan, än den, som rätta ombudet är för Pupillen.

Götteborgska Magasinet.

Lördagen, den 31 Maj 1760.

Om Riddaren Boyle.

Robert Boyle war Irlandske Grefwens af Cork fjerde son. Sedan han gåde uti Irland i skola, studerade han i Leyden, och reste sedernera til Frankrike, Sweis, Italien &c. Han efterföljde icke de ynglingar, som med sina resor icke annat göra, än åka sit lands fel, med nya, som de samla tilhoppa i främmande länder. Hans omgånge med den lärde Wierius bidrog icke litet, at stadga och sätta de bygdes frö i wårten, som han redan ägde. Han lade sig flera år så flitigt på de heliga grundspråken, at han kunde med lätthet berättat händelserna på Ebreiska och Grefiska, och han förstod dem i det mesta bättre än de, hvars profession förantlåt dem, at här af göra et huswoudarbete. Han åhörd med nöje alla dem, som gäfwon honom någon underrättelse om förståndet af de Bibliska sakerna, betraktade sorgfälligt det som honom sades, och råddorde sig med lärde män, för at härom hemta deras tankar. Han hade en så djup wördnad för det Gudomeliga namnet, at han aldrig nämde